

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19

Factors Affecting Working Adaptation of Hotel Staff During Covid-19 Pandemic: A Case of Chonburi Province

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวในการทำงาน ความแตกต่างของการปรับตัวในการทำงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล อิทธิพลของปัจจัยบุคคลิกภาพ ปัจจัยความพึงพอใจในการทำงาน และปัจจัยด้านบรรยายการศักย์ที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงเรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด ๑๙ และการสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงเรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด ๑๙ จำนวน ๓๕๐ คน ได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีค่าความตระหนักรสึกหงส์ อยู่ระหว่าง ๐.๖-๑.๐ และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๕๔ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวในการทำงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ปัจจัยที่มีอิทธิพลและสามารถพยากรณ์การปรับตัวในการทำงาน ได้แก่ บุคคลิกภาพแบบหัวเรี่ยวหัวห้อย มีความรับผิดชอบ และการได้รับการสนับสนุน สามารถพยากรณ์การปรับตัวในการทำงาน ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด ๑๙ ได้ร้อยละ ๗๗.๗๐

คำสำคัญ: การปรับตัวในการทำงาน, พนักงานในโรงเรม, โรคระบาดโควิด 19, บุคลากร, บทบาทใหม่

Abstract

The purposes of this research were to examine adaptability in the workplace, the difference in adaptability distinguished by personal factors and the effects of personality, job satisfaction and organizational climate on the adaptability of hotel staff in Chonburi during the period of the COVID-19 pandemic and to construct equations to predict the adaptability of 350 hotel staffs in Chonburi during the period of the COVID-19 pandemic. The formula for an infinite population determined this sample size. The instrument used in this research had content validity between 0.6-1.0 and reliability 0.954. The result found that the participants with different genders, ages and levels of education had no difference in adaptability in the workplace at the .05 significance level. However, there was a difference in the participants' work adaptability among those with varying monthly average incomes at the .05 significance level. Factors that affected and could predict the adaptability for work were neuroticism personality, accountability and receiving support. During the COVID-19 pandemic, these characteristics were able to predict adaptability in the workplace with an accuracy of 86.70%.

ស្រុកពេជ្យដាក់ខេត្តពោធិ៍

คิม

บทนำมาศึกษาดูงานไปต่างประเทศในช่วงโควิด-19 ที่ห้องอาหาร บุฟเฟ่ต์ ของโรงแรม ห้องอาหาร ห้องอาหาร กุ้งปูอบ ห้องอาหาร

Keyword: Adaptability in the workplace, Hotel staff, COVID-19 pandemic

บทนำ

บุคลิกภาพ, บุคลิกภาพ (ภาษาอังกฤษ) และ บุคลิกภาพ กุ้งปูอบ

ห้องอาหาร

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 เป็นต้นมา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสร้างรายได้เกินกว่า 1 ล้านล้านบาท ให้กับประเทศไทยโดยตลอด ซึ่งในปี พ.ศ. 2561 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.94 ล้านล้านบาท และมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว โดยเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ก่อให้เกิดการจ้างงาน และเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้ให้กับคนไทยในประเทศ และในปี พ.ศ. 2562 ภูมิภาคอาเซียนมีการจัดอันดับจำนวน 9 ประเทศ ที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันการท่องเที่ยวสูงที่สุดในกลุ่มอาเซียน ซึ่งประเทศไทยจัดอยู่ในอันดับที่ 3 จากการจัดลำดับของภูมิภาคอาเซียน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558) อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาการท่องเที่ยวของไทยได้รับผลกระทบจากสถานการณ์หรือวิกฤตการณ์ต่าง ๆ เช่น ภัยธรรมชาติ อาชญากรรม อุบัติเหตุ โรคระบาด เป็นต้น จึงส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกการเดินทางมายังประเทศไทย รวมถึงภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในด้านความปลอดภัย ดังนั้น การป้องกันไม่ให้เกิดหรือลดผลกระทบ การเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญและการวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมและทันท่วงที เพื่อให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

ประเทศไทยได้เกิดวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากประเทศจีน ในเมืองอู่ฮั่นซึ่งได้อนันจั่นวัคซีน พ.ศ. 2562 ไวรัสชนิดนี้สามารถติดต่อจากคนไปสู่คน มีการระบาดในญี่ปุ่นไปทั่วโลก ส่งผลกระทบไปยังหลายประเทศทั่วโลก (กระทรวงสาธารณสุข, 2563) อย่างไรก็ตามเพื่อการลดการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในทั่วโลกได้มีการประกาศมาตรการปิดประเทศหรือปิดเมือง เพื่อเป็นการยกระดับมาตรการในการสกัดกั้นการระบาดของโรค ทำให้ประเทศไทยได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร ณ วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2563 ได้แก่ การห้ามเข้าพื้นที่เสี่ยง การปิดสถานที่เสี่ยงต่อการติดโรค และการปิดช่องทางเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นต้น (ราชกิจจานุเบกษา, 2563)

ด้วยเหตุข้างต้นดังกล่าว จึงส่งผลกระทบด้านเศรษฐกิจอย่างมากในหลายธุรกิจทั่วโลกที่ต้องหยุดชะงักหรือปิดตัวไป รวมทั้ง ส่งผลกระทบโดยตรงในธุรกิจการบินและธุรกิจโรงแรมอย่างมาก เนื่องจากมาตรการปิดประเทศนั้น ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาประเทศไทยในช่วงไตรมาสแรกของปี 2563 ลดลงร้อยละ 38.01 (รายงานสถานะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว, 2563) ในขณะเดียวกันนั้น ช่วงเวลาดังกล่าว เป็นวัตถุประสงค์ของทุกองค์กรคือการอยู่รอดและเติบโตต่อไป การเรียนรู้ทักษะใหม่ และการจัดการกำลังคนโดยการใช้กำลังพลเดิมที่มีอยู่ในองค์กรจึงเป็นทางเลือกที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ จึงทำให้ภาระงานของพนักงานเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้พนักงานเกิดการปรับตัวในการทำงาน (สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย, 2563) อีกทั้ง จังหวัดชลบุรีเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้จังหวัดชลบุรีที่เรียกได้ว่าเป็นเมืองท่องเที่ยวนั้นได้รับผลกระทบอย่างมาก โดยผู้วิจัยได้เลือกศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงแรมจังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางทางการปฏิบัติเพื่อให้ความช่วยเหลือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ

และเอกสาร และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาของการดำเนินการธุรกิจที่กำลังเผชิญกับสถานการณ์ดังกล่าว ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงเรรเม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาด โควิด 19
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงเรรเม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านความพึงพอใจในการทำงาน และปัจจัยด้าน บรรยากาศองค์กรที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงเรรเม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงเรรเม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19

แนวคิด ทฤษฎี ครอบแนวคิด

ผู้จัยได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานและเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัวในการทำงาน Dawis & Lofquist (1984) กำหนดทฤษฎีของ การปรับตัวในการทำงาน (Work Adjustment) ประกอบด้วยความหมาย 2 ประการ ดังนี้

1.1 การปรับตัวให้เข้ากับความต้องการขององค์กร หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวในการทำงาน โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะในการทำงาน และบุคลิกภาพที่เหมาะสมที่ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้อง กับความต้องการและความคาดหวังขององค์กร

1.2 การปรับตัวให้เข้ากับความต้องการส่วนบุคคล หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะปฏิบัติงานอย่างมีความมุ่งหวังและให้ความใส่ใจในความสำเร็จของงาน และมีโอกาสได้ใช้ความเป็นตัวเองเข้าไปเสริมการทำงาน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพ Costa & McCrae (1992) เสนอว่า มีองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ เกิดบุคลิกภาพประเภทต่าง ๆ 5 ประการ คือ

2.1 บุคลิกภาพแบบหัวร้อนไว (Neuroticism) หมายถึง เป็นผู้ที่มีความวิตกกังวล (Anxiety) เป็นคนโกรธง่าย (Anger) ความท้อแท้ (Discouragement) การคำนึงถึงแต่ตนเอง (Self Consciousness) การมีความกระตุ้นรุนแรง (Impulsiveness) และมีอารมณ์เปราะบาง (Vulnerability)

2.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extraversion) หมายถึง การเป็นผู้มีความอบอุ่น (Warmth) ความชอบอยู่ร่วมกับผู้อื่น (Gregariousness) การแสดงออกแบบตรงไปมา (Assertiveness) การชอบมีกิจกรรม (Activity) ชอบแสดงให้ความตื่นเต้น (Excitement Seeking) การมีอารมณ์ด้านบวก (Positive Emotions)

2.3 บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (Openness to experience) หมายถึง การเป็นคนซ่าส์ ฝัน (Fantasy) ความสุนทรีย์ (Aesthetics) การเปิดเผยความรู้สึก (Feelings) การปฏิบัติ (Actions) การมีความคิด (Ideas) การยอมรับค่านิยม (Values)

ຫດຕາງ ສຽງ ແກ່ຕະກຳ; ດັວເປດ

2.4 ບຸຄລິກກາພແບບປະລັດປະນອມ (Agreeableness) ໝາຍຄື່ງ ກາຣເປັນຜູ້ໄວ້ວາງໃນຜູ້ອື່ນ (Trust) ຄວາມ
ຕຽບປະຕິປະຕິການ (Straight Forwardness) ຄວາມຮູ້ສຶກເອີ້ນເພື່ອ (Altruism) ກາຣຍອມຕາມຜູ້ອື່ນ (Compliance) ຄວາມສຸກພາບ
(Modesty) ລະຄວາມມົຈົດໃຈອ່ອນໂຍນ (Tender – Mindedness)

2.5 ບຸຄລິກກາພແບບມືຈິຕສຳນັກ (Conscientiousness) ໝາຍຄື່ງ ກາຣມີຄວາມສາມາດ (Competence)
ຄວາມເປັນຈະບັນຍາ (Order) ກາຣມີຄວາມຮັບຜິດຂອບໃນໜ້າທີ່ (Dutifulness) ຄວາມຕ້ອງການສັນຄຸທີ່ພົດ (Achievement
Striving) ຄວາມມືກິນີ້ຕ່ອດຕູນອົງ (Self – Discipline) ແລະ ແນວຄິດທີ່ໃຫ້ປົງປັບຕິຈານ (Deliberation)

→ **ໜົກປູ້ອຸ່ນທຸກໆບັນຫາ ແມ່ນບູກ**
3. ແນວຄິດແລະ ທຖານີ້ເກີຍວ່າກັບຄວາມພຶກພອໃຈໃນງານ ຈາກແນວຄິດຂອງ ກລ້າຫາຍຸ ດນ ນ່ານ (2557) ກລ່າວວ່າ
ກາຣວັດຄວາມພຶກພອໃຈໃນງານໂດຍທີ່ໄປນິຍົມນຳທຸກໆສູງປັບປຸງ (Two-Factor Theory) ຂອງເຊື່ອເບີຣັກ ມາໃຫ້ໃນກາຣສຶກຫາ
ອ່າຍ່າງກວ້າງຂວາງໃນໜຸ່ງນັກວິຊາການເພື່ອໃຫ້ອືບຍາຍຄວາມຕ້ອງການຂອງບຸຄລາກວ່າຕ້ອງກາຣອະໄຮຈາກກາຣປົງປັບຕິຈານກັບອົງຄໍກ
ສິ່ງສາມາດຈຳແນກອອກເປັນສິ່ງສາມາດຈຳແນກປັບປຸງທີ່ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມພຶກພອໃຈແລ້ວໄໝເພີ້ງພອໃຈນັກວິຊາການ
ໄດ້ແກ່ ຄວາມພຶກພອໃຈໃນງານ (Job Content Satisfaction) ຄວາມພຶກພອໃຈການອອກເປັນສົງປັບປຸງ
ໄດ້ແກ່ ຄວາມພຶກພອໃຈໃນງານ (Job Context Satisfaction) ຄວາມພຶກພອໃຈການອອກເປັນສົງປັບປຸງ

4. ແນວຄິດແລະ ທຖານີ້ເກີຍວ່າກັບບຽນຢາກສອງຄໍກ Stringer (2002) ກລ່າວວ່າ ບຽນຢາກສອງຄໍກທີ່ມີ
ອົງຄໍກປະກອບ 6 ມີຕີ ດັ່ງນີ້

4.1 ໂຄງຮ້າຮອງຄໍກ (Structure) ເປັນມິຕີກາຣຮັບຮູ້ໂຄງຮ້າຮອງຄໍກຂອງພັກງານ ພັກງານເຂົ້າທາຫາກາ
ທຳມານຂອງຕູນເອງຍ່າງໜັດເຈນ

4.2 ກາຣຕັ້ງມາຕຽບນຸ່າງໃນກາຣທຳມານ (Standards) ເປັນມິຕີວັດຜລກາຣປົງປັບຕິຈານ ເພື່ອກາຣພັດນາ ແລະ ວັດຮະດັບ
ຄວາມກຸມົມໃຈຂອງພັກງານທີ່ສາມາດທຳມານໄດ້ມີປະສິທິອິກາພ

4.3 ຄວາມຮັບຜິດຂອບໃນກາຣທຳມານ (Responsibility) ເປັນມິຕີທີ່ສະຫຼອນໃຫ້ເຫັນສິ່ງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພັກງານທີ່ໄດ້
ເປັນເຈົ້າຂອງງານ ໄນມີກາຣທຽບສອບກາຣທຳມານ ອ້ອງກາຣຕັ້ງສິນໃຈອືກຄັ້ງຈາກຫ້າຫ້າງນາມ ມີອົຮະເຕັມທີ່ໃນກາຣວາງແພນ

4.4 ກາຣຊື່ນໍາ (Recognition) ເປັນມິຕີທີ່ວັດຫວັນແລະ ກຳລັງໃຈຂອງພັກງານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກກາຣປົງປັບຕິ

4.5 ກາຣສັບສຸນ (Support) ເປັນມິຕີທີ່ສະຫຼອນຄວາມຮູ້ສຶກໄວ້ວາງໃຈ ທ່າງເໜືອຈີ່ກັນແລະ ກັນ

4.6 ຄວາມຮູ້ສຶກຜຸກພັນ ແລະ ຮັບຜິດຂອບຕ້ອງຄໍກ (Commitment) ເປັນມິຕີທີ່ວັດຄວາມຮູ້ສຶກກຸມໃຈຂອງ ພັກງານ
ທີ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜີ້ຂອງອົງຄໍກ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສຶກຮັບຜິດຂອບໃນກາຣສັງຄວາມສຳເຮົ່າໃຫ້ອົງຄໍກ
ວິຊີດໍາເນີນກາຣວິຈັຍ

ກາຣວິຈັຍຄັ້ງນີ້ເປັນກາຣວິຈັຍເຊີງສໍາຮວັງ ໂດຍປະຈາກທີ່ສຶກຫາ ຄື່ອ ພັກງານໂຮງແຮມໃນຈັງຫວັດຫລຸບຸ
ກຸລຸມຕ້ວອຍ່າງທີ່ໃຫ້ໃນກາຣວິຈັຍຄັ້ງນີ້ ຜູ້ວິຈັຍຄຳນວນຈາກສູ່ຕ່າງໆໄໝທ່ານຈຳນວນປະຈາກທີ່ແນ່ນອນ (Infinite population)
ຂອງ W.G. Cochran ຮະດັບຄ່າຄວາມເຂື່ອມັນທີ່ 95% ແລະ ຮະດັບຄ່າຄລາດເຄລື່ອນ ເທົ່າກັບ 0.05 (ສຸชาຕີ ປະສິທິຮັກສິນຮູ້,
2555)

ເຄື່ອງມືອີ່ນທີ່ໃຫ້ໃນກາຣວິຈັຍ ຄື່ອ ແບບສອບຄາມ ຊຶ່ງພັດນາມາຈາກກາຣທັບທວນວຽກງານແລະ ຈານວິຈັຍທີ່ເກີ່ວຂອງ
ກາຣສອບຄຸນກາພດ້ານຄວາມເທິ່ງຕຽບເຊີງເນື້ອຫາ (Content Validity) ດ້ວຍກາຣຫາຄ່າດ້ານນີ້ຂອງຄວາມສອດຄລື້ອງຮະຫວ່າງ
ຂໍ້ຄໍາຄາມແຕ່ລະ ຂໍ້ອັກກັບວັດຖຸປະສົງ (Index of Item-objective Congruence ອ້ອງ IOC) ໂດຍສຳໃຫ້ຜູ້ທຽບຄຸນວຸຜິຈຳນວນ
5 ທ່ານປະເມີນໃຫ້ຄະແນນ ຊຶ່ງພວກເຮົາຄໍາຄາມທຸກໆຂໍອມື້ຄໍາຄະແນນອຸ່ຽນຮ່ວງ 0.6-1.0 ແສດງວ່າແບບສອບຄາມນີ້ມີຄວາມ

ໜາກິດຕາມ
ພັກພອງຈົນນິ້ນ
ຮົມໄຈ

เที่ยงตรง จากนั้นได้ทำการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยทดลองแจกแบบสอบถามให้พนักงานในโรงพยาบาล แต่ไม่อยู่ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน ทำแบบสอบถามดังกล่าว พบร่วมได้ค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.954 ซึ่งเกินกว่า 0.70 (Hair, 2014) และแสดงว่าแบบสอบถามดูนี้มีคุณภาพ และได้รับการรับรองจา Riyad Rumman การวิจัยในมนุษย์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 (รหัสโครงการวิจัย G-HU 257/2564)

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา จากนั้นดำเนินการติดต่อประสานงานไปยังฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละโรงเรียน เพื่อขออนุญาตประสานงาน นัดวันและเวลาที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้แนะนำตัวและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมทั้ง วิธีการในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งแจกแบบสอบถามด้วยวิธีการแนบ QR Code หรือนำลิงค์ (Link) ของแบบสอบถามออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Form ไปให้ผู้ประสานงานเพื่อช่วยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้ เพื่อขออนุญาตประสานงานนัดวันและเวลาที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับการอนุญาตจากโรงเรียนต่าง ๆ แล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละท่านทำแบบสอบถามการวิจัยออนไลน์ตาม QR Code จากนั้นดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ Independent t-test และ One-way ANOVA (F-test) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคุณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการแจกแบบสอบถามของผู้วิจัย พบร่วมผู้ตอบแบบสอบถามกลับทั้งหมดจำนวน 350 ชุด หรือคิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 91.15 ซึ่งแบบสอบถามที่ตอบกลับทุกชุดมีการตอบคำถามครบถ้วนสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์ตามหลักสถิติ โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 – 30,000 บาท

สำหรับผลการวิเคราะห์จำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แนวโน้มการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงเรียน จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19

การปรับตัวในการทำงาน	\bar{x}	S.D.
1. การปรับตัวให้เข้ากับความต้องการส่วนบุคคล	3.68	0.724
2. การปรับตัวให้เข้ากับความต้องการขององค์กร	3.70	0.781
ภาพรวม (เฉลี่ย)	3.69	0.752

จากตารางที่ 1 แสดงถึงแนวโน้มการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มปรับตัวให้เข้ากับความต้องการขององค์กร สำหรับผลการวิเคราะห์จำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ใช้ Independent t-test ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ได้แก่ ชายและหญิง ดังตารางที่ 1/2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 จำแนกตามเพศ ($n = 350$)

ปัจจัยส่วนบุคคล	การปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19				
	n	\bar{x}	SD	t	Sig.
เพศ					
ชาย	151	3.70	0.74	0.260	0.795
หญิง	199	3.68	0.69		

สำหรับ F-test ใช้ทดสอบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้แก่ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ($n = 350$)

ปัจจัยส่วนบุคคล	การปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19				
	n	\bar{x}	SD	F	Sig.
อายุ					
๒๐ - ๓๐ ปี	๘๖	๓.๔๗	๐.๖๙๙	๑.๓๗๔	๐.๒๕๐
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๑๒	๓.๗๕	๐.๗๑๗		
๔๑ - ๕๐ ปี	๙๖	๓.๗๕	๐.๗๓๒		
๕๑ - ๖๐ ปี	๔๖	๓.๖๔	๐.๖๙๔		
ระดับการศึกษา					
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๙๐	๓.๖๐	๐.๖๘๘	๐.๖๕๔	๐.๕๒๐
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๒๓๗	๓.๖๙๗	๐.๗๑๖		
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๓	๓.๔๗๖	๐.๔๓๐		
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					

จัดการ

ความต้องการที่ต้องการ

ไทย → อาชีว

font
ภาษาไทย

font หัวใจความมั่นคงทันเหตุ

ต่ำกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท	๖๗	๓.๕๙๕	๐.๖๗๑	๘.๐๖๒	๐.๐๐๐*
๒๕,๐๐๑ – ๓๐,๐๐๐ บาท	๔๗	๓.๗๐๓	๐.๖๙๕		
๓๐,๐๐๑ – ๓๕,๐๐๐ บาท	๔๘	๓.๗๑๗	๐.๗๑๖		
๓๕,๐๐๑ – ๔๐,๐๐๐ บาท	๔๙	๓.๗๗๕	๐.๖๙๓		
๔๐,๐๐๑ – ๔๕,๐๐๐ บาท	๓๙	๓.๗๙๒	๐.๗๑๔		
๔๕,๐๐๑ – ๕๐,๐๐๐ บาท	๓๕	๓.๗๔๙	๐.๕๑๗		
๕๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๒๕	๔.๔๐๐	๐.๖๒๑		

ตารางที่ 2 และตารางที่ 3 แสดงถึงการเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยบุคคลิกภาพ ปัจจัยความพึงพอใจในงาน และปัจจัยด้านบรรยายกาศองค์กร ที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าความแปรปรวนของปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ($n = 350$)

font ตกรปิก

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
Regression	๑๕๑.๔๗๔	๑๓	๑๒.๐๓๖	๑๙๔.๙๕๐	.๐๐๐*
Residual	๒๑.๘๖๗	๓๓๖	๐.๐๖๕		
Total	๑๗๒.๓๔๑	๓๔๙			

ตารางที่ 4 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า $p-value < .05$ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่ามีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัย ส่งผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวในการทำงานของพนักงานโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ($n = 350$)

Model	Unstandardized coefficients		Standardized coefficients Beta	t	Sig.
	B	Std. error			
(Constant)	-.064	.167		-.383	.702

หัวใจนัก X ก่อสร้างนิรบ

X_7		.273	.049	.285	5.544	.000*
X_{10}	ปัจจัยด้านความรับผิดชอบ	.135	.036	.160	3.711	.000*
X_{12}	ผลต่าง (X_7)	.304	.049	.350	6.172	.000*
$R = .937, R^2 = .877 (87.70\%), \text{ Adjusted } R^2 = .873, \text{ Durbin-Watson} = 1.911$						

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 พบว่าปัจจัยบุคคลภาพแบบหัวໜี้ไหว (X_1) ปัจจัยองค์กรด้านความรับผิดชอบ (X_{10}) และปัจจัยองค์กรด้านการสนับสนุน (X_{12}) มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ได้ร้อยละ 87.70 ($R^2 = .877$) อีกร้อยละ 12.30 เป็นผลมาจากการตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษา

การสร้างสมการพยากรณ์การปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 สามารถเขียนสมการในรูปแบบคงแหนณดิบหรือค่าจริง (Unstandardized) และสมการในรูปแบบคงแหนณมาตรฐาน (Standardized) ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคงแหนณดิบ คือ

$$y = -.064^* (\text{ค่าคง}) + .273^* (\text{บุคคลภาพแบบหัวໜี้ไหว}) + .135^* (\text{มีความรับผิดชอบ}) \\ + .304^* (\text{การได้รับการสนับสนุน})$$

สมการพยากรณ์ในรูปคงแหนณมาตรฐาน คือ

$$Z = .285^* (\text{บุคคลภาพแบบหัวໜี้ไหว}) + .160^* (\text{มีความรับผิดชอบ}) \\ + .350^* (\text{การได้รับการสนับสนุน})$$

เมื่อ y และ Z = การปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19

อภิปรายผลการวิจัย

1. การปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ซึ่งพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการปรับตัวให้เข้ากับความต้องการขององค์กร กล่าวคือ มีความสามารถในการปรับตัวในการทำงานโดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ทักษะในการทำงาน และบุคคลภาพที่เหมาะสมที่ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังขององค์กร สุคนธารา ยิ้มแสงหยัด (2553) พบว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน และสวัสดิการพนักงาน มีผลต่อการปรับตัวในการทำงาน

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วง

สถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาเหตุคือองค์ประกอบการศึกษาของ สุคนธรา ยิ้มแ爽งหยด (2553) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้~~ประจำเดือน~~ และรายจ่าย~~ประจำเดือน~~ มีผลต่อการปรับตัวในการทำงาน เช่นเดียวกับการศึกษาของ ขันติยา สกุณา และวารณา ศิลป์รุ่งธรรม (2561) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา และสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงาน และการศึกษาของ เนตรศิริ เรืองอริยภัตต์, ชลธร จันทะโสต และฤทัยชนก วิทักษ์สำราญกุล (2562) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ มืออาชีพต่อการปรับตัวในการทำงาน

3. อิทธิพลของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยความพึงพอใจในงาน และปัจจัยด้านบรรยายการองค์กรที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงแรม จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ซึ่งพบว่าปัจจัยบุคลิกภาพแบบหนึ่งให้ ปัจจัยองค์กรด้านความรู้สึกชอบ และปัจจัยองค์กรด้านการสนับสนุน ที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของกล้าหาญ ณ น่าน (2557) พบร่วมกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพและความพึงพอใจในงานมีอิทธิพลต่อปัจจัยด้านการปรับตัวในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับการศึกษาของ วงศ์ราชนา ชัยช้อน (2559) พบร่วมกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และบุคลิกภาพแบบปรับรับสถานการณ์ มีอิทธิพลการปรับตัวในการทำงานตามลำดับ มีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ส่วนปัจจัยบรรยายการองค์กรเกือบทุกตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา การสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่มทำงาน และทรัพยากรที่พอยเพียงมีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงาน มีระดับนัยสำคัญอยู่ที่ 0.05

4. สมการพยากรณ์การปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล จังหวัดชลบุรี ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 มีปัจจัยบุคคลิกภาพแบบห่วนไหว ปัจจัยองค์กรด้านความรับผิดชอบ และปัจจัยองค์กรด้านการสนับสนุนที่ร่วมกันพยากรณ์การปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล ได้ร้อยละ 87.70 และปัจจัยทั้งสามมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการปรับตัวในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาล

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ซึ่งปัจจุบันสถานการณ์โควิด 19 ได้คลี่คลายลงแล้วแต่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัวของคน เพื่อตอบรับกับกระแสความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จึงเป็นข้อเสนอแนะในองค์กรว่าสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงได้เข้ามาระยะหนึ่งให้ความใส่ใจและให้ความสำคัญต่อประเด็นใด เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารองค์กร ถึงแม้สถานการณ์ได้จบลงไปแต่ก็ยังคงเป็นประโยชน์ในกรณีที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจโรงแรมต่าง ๆ ต่อไปได้

กิตติกรรมประการ

การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญจนวัลย์ นนทแก้ว แฟร์รี่ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.ธนภณ นิธิเชาวกุล ซึ่งได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งวุ้นวิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณอย่างสincere ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะ

บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสานวิชาความรู้และประสบการณ์ที่มีค่ายิ่ง รวมถึง
ขอขอบพระคุณโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บแบบสอบถาม ทำให้งานวิจัยในครั้งนี้มีความสมบูรณ์
สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กล้าหาญ ณ น่าน. (2557). อิทธิพลของคุณลักษณะบุคลิกภาพ และความพึงพอใจที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานของ
ผู้เข้าสู่ตลาดบัณฑิตใหม่. วารสารวิชาการจัดการ, 31(1), 39-67.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). รายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว. เข้าถึงได้จาก <https://www.mots.go.th/>.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). สรุปขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของไทย ปี พ.ศ. 2562.
เข้าถึงได้จาก <https://secretary.mots.go.th/index.php>
- ขันติยา สุกุมาน และวานา ศิลป์รุ่งธรรม. (2561). พฤติกรรมการปรับตัวของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 10(2),
131-137.
- เนตรศิริ เรืองอริยภักดี, ชลธร จันทะโสต และกฤษณ์ วิทวัสสำราญกุล. (๒๕๖๒). บุคลิกภาพของบัณฑิตใหม่ สาขาธุรกิจ
การบิน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลต่อการปรับตัวเพื่อ ทำงานในอุตสาหกรรมการบิน. วารสาร
บริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหาสารคาม, ๑๖(๒), ๙๗-๑๒๕.
- วางแผน ขับช้อน. (2559). อิทธิพลของคุณลักษณะบุคลิกภาพ บรรยายกาศองค์กรและความพึงพอใจในการที่มีต่อการ
ปรับตัวในการทำงานของครุภัต่างชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, วิชาเอกธุรกิจระหว่าง
ประเทศ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย. (2563). 3HR New Normal ที่จะเกิดขึ้นนับจาก COVID-19. เข้าถึงได้
จาก <http://www.pmat.or.th/1712/HR%20Infographic/20712/content1/?contentid=38079>
- สุคนธา ยิ่มแสงหยัด. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเงินของพนักงาน บริษัท เช็นทรัลเทรดดิ้ง จำกัด
(โรงงานพระราม 3) เขตบางคอมเมล กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขา
การจัดการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- Cochran, W. G. (1977). Sampling techniques. New York, John Wiley & Sons.
- Costa, P. T. Jr; & McCrae (1992). Revise NEO Personality Inventory and NEO Five-Factor Inventory:
Professional Manual. Odessa,FL: Psychological Assessment Resources, Inc.
- Davis, K. & Newstrom, J. W. (1985). Human Behavior at Work: Organizational Behavior. New York:
McGraw-Hill Book Company.
- McCormick, E.J. & Daniel R. Ilgen. (1980). Industrial Psychology. (7th ed.). New Jersey : Prentice-Hall
- Robert Stringer. (2002). Leadership and Organization Climate: The Cloud Chamber Effect.
Upper Saddle River. NJ: Pearson Education.

หากสนใจติดตาม โปรดทักทายสักหนึ่งท่าน